

Sygn. akt III Cz 2151/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 lutego 2018 r. w G.

sprawy z wniosku wierzyciela (...) (...) w W.

przeciwko dłużnikowi W. M.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 28 sierpnia 2017 r., sygn. akt I Co 1272/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 2151/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia

28 08 2017r. oddalił wniosek wierzyciela (...) (...) w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności dołączonemu do wniosku tytułowi wykonawczemu, uznając, że nie zostały zrealizowane przesłanki przewidziane w art. 788 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **wierzyciel (...) (...) w W.**, który wnosił o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w (...)

do ponownego rozpoznania

Zarzucał, że przy ferowaniu orzeczenia w sposób podany w zażaleniu naruszono regulacje: art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 97 § 1 pkt 1 w związku z art. 110 § 3 ustawy z dnia 14 02 1991r. – Prawo o notariacie, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia regulacji art. 788 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wierzyciel domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu powinien - zgodnie z regulacją art. 788 § 1 k.p.c. - wykazać dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym przejście na niego uprawnień wskazanych w tytule.

W przypadku dokumentów prywatnych wymóg ten jest dochowany wtedy, gdy z treści dokumentu opatrzonej urzędowo uwierzytelnionymi podpisami wynika przejście na wierzyciela praw stwierdzonych w tytule.

Skarżący domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności złożonemu tytułowi wykonawczemu odwołał się do umowy zawartej w dniu 3 03 2017r, pomiędzy nim (...) w W.

W § 1 pkt 6 tej umowy postanowiono, że „Cedent przenosi na Cesjonariusza Wierzytelności, wymienione w Załączniku nr (...)do umowy, za wynagrodzeniem

i na warunkach określonych w niniejszej umowie a Cesjonariusz oświadcza, że Wierzy-telności te nabywa za wynagrodzeniem i na warunkach określonych w Umowie”,

a w § 4 ust. 1 uzgodniono, że „Wierzytelności przechodzą na Cesjonariusza z chwilą zapłaty przez Cesjonariusza na rzecz Cedenta całej kwoty wynagrodzenia...” (k- 14 akt).

Zgodnie zatem z tymi postanowieniami powstanie skutku prawnego w postaci nabycia przez skarżącego przedmiotowej wierzytelności zostało uzależnione od spełnienia się warunku w postaci zapłaty Cedentowi przez Cesjonariusza wynagrodzenia (art. 89 k.c.), a okoliczność ta – co należy podkreślić – powinna być zostać wykazana przez skarżącego w sposób wskazany w przywołanej na wstępie regulacji prawnej, tj. dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Z tego obowiązku skarżący się nie wywiązał.

Ze załączonej do wniosku zawartej na odrębnej karcie kserokopii poświadczenia notarialnego A. L. z dnia 8 03 2017r. nie wynika bowiem,

iż dotyczy ono podpisów złożonych pod oświadczeniem z dnia 8 03 2017r. „o zapłacie ceny i przejściu wierzytelności” (w poświadczeniu tym nie skonkretyzowano umowy, której oświadczenie to dotyczy poprzez podanie np. stron umowy i daty jej zawarcia,

ograniczając się w nim jedynie do ogólnego stwierdzenia, że „...powyższy dokument – Oświadczenie o zapłacie i przejściu wierzytelności własnoręcznie podpisały...” wskazane w nim osoby) i nie wynika to także ze zamieszczonego na tej kserokopii poświadczenia radcy prawnego.

Niezależnie od tego – na co słusznie zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji – nie wykazano także w sposób uregulowany w przywołanym na wstępie regulacji,

że doszło do skutecznego zawarcia przedmiotowej umowy.

Do wniosku nie dołączono bowiem żadnego wiarygodnego urzędowego poświadczenia podpisów złożonych pod umową.

W szczególności za takie poświadczenie nie może być uznane poświadczenie notariusza W. K. z dnia 3 03 2017r., gdyż jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, z jego treści nie wynika jakiego dokumentu ono dotyczy („...powyższy dokument własnoręcznie podpisały...).

Z tej przyczyny w materiale sprawy nie sposób przyjąć – jak domaga się tego zażalenie – że skarżący wykazał w sposób przewidziany prawem przejście na niego uprawnień wskazanych w dołączonym do wniosku tytule wykonawczym, co w świetle przywołanej na wstępie regulacji prawnej czyni jego wniosek bezzasadnym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i jako takie z mocy zawartej w nim regulacji podlegało ono oddaleniu.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek